

Yasin Evliyaoğlu

- Őirler -

Yayın Tarihi:

25.07.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Yasin Evliyaoğlu

Bazı Hayatlar Zamanı gelince farkedilir...
Hayatımı merak edenler, Hayatımın içindedirler...

" Güzel "

Pesetmektense, mücadele acıda olsa güzel
Kin ve nefrettense; kasırgalar vursada seni, sevmek daha güzel.
Unutup hatırlamamaktansa, vefa dolu bin gözyaşı güzel.
Aşksız bir hayatla yaşlanmaktansa;
Aşklı hayatta sürünmek güzel.
Istiraba dayanmış bu nazik vücutta; umutla bekleyen bu gözler güzel.
Hiç olmasanda şimdi dünyada; senin olduğun bu kalp güzel.
Sevenler kavuşur uhrevî hayatta; fani hayatta ayrılıkta olsa güzel!
Bittim, öldüm, yeter deme; cefa içinde çok Şükür güzel.
Hayatın yükünü ekebilmişse bir insan;
İnsanlığına insanlık katabilmişse en güzel...

Yasin Evliyaoğlu

" Hiciv Lisn Hırs II "

Yeni şeyler söylemek lazım ifrâttan uzak
Belden aşağı vurmak mı seni haklı çıkartacak?
Tükürüyorum yüzüne, yazıklar olsun sizlere
Çocuğundan değil ama kendinden bulasın.
İftiralardan nemalanmak hayatınız olsun.
Yolun olsun rezil rüsvalık, kurtulma gamdan.
Can yakanın, zaman gelir; elbet yanar canı
Duygularının hırsı yesin kemirsin bitirsin seni,
Esir alsın bedeninizi inşaallah ondokuz virüsü;
Dizlerime kapanıp ağlayarak, ilacını benden al...
Eyvahlar, geçmiş günlerdeki sahte dostluğunuza,
Veyl olsun, sürdürdüğün fingerdek hayatına...

Yasin Evliyaoğlu

" Yirmili Yaşlarda "

Sevgiyle bakardım dünyaya, aşkı bilmezdim!
Okulun girişinde gördüm seni, yirmili yaşlarda..
Aşkla dünyaya meydan okudum,
Eceli bile o gün korkuttum!
Dost oldum azraille, yirmili yaşlarda..

Ayrılığı, lûgattan sildim en başta
Karagözlüm senle koştum telaşla
Şimdi yüreğim inliyor hasta
Kalbimin yarısını aldılar, yirmili yaşlarda..

Ne kadar sevilirmiş, sana öğrettim
Bülbül lisanını sana bellettim
Bahçelerde çiçek çoktu, tutuldum güle!
Yanık sesle seslendim, yirmili yaşlarda..

Ciğerim pârelendi ahlâr derinden çıkar
Ayrılık yoktu hani, feryadım candan çıkar
Ayrılığa sebep olanlara beddualar edilsin,
Sen ve ben aynı yerdeyiz, yirmili yaşlarda..

Maddi kaygılar vardı, belki bir zamanlar
Sevgiyle kuşattım seni işte o zamanlar
Koştum o yana, koştum bu yana
Üzüntüm artık arşî âlâda
Aşkı firkat vurdu; ağlar visal, yirmili yaşlarda..

Yasin Evliyaoğlu

& Affet Deme &

Kaybol ruhumdan affet deme
Yaptıkların gelir önüne, bir bir;
Çekersin çekilemeyen acıları
Kaybol gözümde affet deme

Kaynağı olmayan suya baktın
Sevgimin kaynağı ezelden aktı
Kıymetini bilmedin, ziyan ettin
Hayallerde kaybol, affet deme

Canıma candın, emelim sendin
Kalbimin yarısı, özlemi sendin
Yanımda da yaşanan hasrettin,
Aşk mücadeleden korkmaz derdin
Umutlar, hayaller kırık, affet deme

Sevgim sarayındı, bile bile yıktın
Enkazı gönlüm de bakta bir gör
Gözlerimde yorgunluğun izleri
Affet deme gönlüm affetmez ki
Dilim söyledi hadi, kalbim söylemez!

Çok denedim hatalardan dön diye
Ayrılık yakmasın ha, başa dön diye
Giryeler yüzümü yaktı kezzap gibi,
Sel olan gözyaşlarımı görmedin niye?
Görünme gözüme git, affet deme

Kâinata gelmekte hüner nedir
Doğmak yaşamak ve ölmek mi?
Sevene vefasızlıkla, sesiz gitmek mi?
Zaman gelir saniyeler biter ifşa olur!
Gerçekleri anlasanda geç, affet deme
(20..)

Yasin Evliyaoğlu

& Fırtına Dindi

Fırtınalar etkisizdir Şimdi gönlüme
Hesabı yapmıyorum bilin kendime
Sevgiyi kllemişler naçiz kalbime
Yelken indi, rüzgâr dindi gidiyorum ...
(201..)

Yasin Evliyaoğlu

* Çözüm Zamanı

Şahlan küheylan ipleri kopart ki
Zaman bitti bak çözüm zamanı
Canını sıkma dar boğaza girme
Kış bitti eridi kar, bahar zamanı

Üzülmeysin, kendine gel uyanık kal;
Güçlü ol ki, seller gibi coşma zamanı
Herkes karşında dursa aldırma sakın
Çakal ürksün, aslanın çıkma zamanı

Kaybolun gözümden defolun gidin
Engelle kapatamazsınız açın yolları
Türlü hile, entrika sahte gözyaşları
Kimseyi kandıraman, gerçek zamanı

Adalet otursun vicdanlar konuşsun!
İtidalla, öfkeler bir gün son bulsun
Kaderi kul yazmaz, önüne geçemez
Adaletle kayıt tutulsun çözüm zamanı

Yasin Evliyaoğlu

* Nisan Doğum Günüm

Bazen diyorum kendime, neden geldim dünyaya
Şakamıydım gerçek mi "nisan bir'in" sabahında ?
Çisil çisil yağmur yağarken; hüzünlü bulutlar varmış
Çiçekler açmış güller kızarmış, tabiat canlanmış...
Nedim seslenir; bülbülün sesi, gülün tebessümüyle;
Hoş geldin, yanan dağların olduğu vefasız dünyaya,
Hoş geldin gizli künyenle; hoşgeldin Nev-i!

Yasin Evliyaoğlu

® Rüzgarların Dîlî

İmbat gibi es bana, denizin serinliğini getir
Karayelden usandım, bana lodosu getir
Bazen poyraz essin serinletsin teni
Bazen de yıldız essin, titretsin beni
Samyeli de esmezse, kim bilir, üşürüm?
Kiblede es ama çöl sıcaklığıyla yakma beni!
Kıyılardan esen etezyen ol ninniler söyleyerek;
Kurak coğrafyama meltemlerle gel; yağmurlarla gel ...
(20..)

Yasin Evliyaoğlu

¶ Düşe Kalka

Düşmelisin kalkmak için.
Fırtınanın sürüklediği gemi gibi,
Dümenin kontrolünü yitirmelisin;
Fırtına sonrası sessizlik için...

Kaybetmelisin bulmak için.
Ayrılık kapını çaldığı vakit
Sessiz çığlıkla sessiz kalmalısın;
Bir sonraki visal için.

Canın acımalı, gözünden akan yaş
en sevgili olmalı.
Mavera ötesi beraberlik için susmalısın
Ve çektiğin cefa senin şahidin olmalı.

Düşmek alın yazın gibi görünsede,
kalkıp yine koşmalısın,
Her düştüğünde yine kalkmalısın.
Sevginin gücüyle engelleri aşmalısın...
Dünyada engeller yorsada seni,
Kanatlanıp ötelere ötelere uçmalısın.

Yasin Evliyaoğlu

¶ İnsan

İnsandır bu kıvrım kıvrım aksada
Geçtiği köprüye sırat diye baksada
Canından cananları söküp atsada
Közün önünde yanan kendisi
Canın özünde, canan kendisi
(2012)

Yasin Evliyaoğlu

63` Hicret Etmeli &

Gözlerinden gönlüme gelmeli fermanın
Hicret etmeliyim sessiz sedasız Sana.
Acıların dayanılmaz olduğu vakit;
Hicrandan kaçmalı, hicret etmeliyim Sana.
Özlemimde de yanımdaydın zaten
Uzak olmadın ki bana,
Ben sana hep yakın, sen bana uzak...
Ben göç edeceğim geleceğim hicret ederek Sana...
Bu dünyadan kaçmak basit kalır Sana;
Aynı daire içinde dönersin bana!
Sevenin gücü dağ delinene kadar
Dağ delindi ferhatla, ama sular çıkmıyor dağa,
Visal gelmiyor ki, yarım kalp ile hicret etmeliyim Sana.
Eziyetler canıma yük olmuşken, kaldıramaz aciz kaldı bedenim.
Uzat ellerini sana geliyorum, kaçmak değil; hicret ediyorum Sana!
Ayrılık ağlıyor, vuslat telaşlı
İnlemeler dursun yeter, hicret ediyorum Sana...
Masiva aşkına kandığım, yanıldığım yeter!
Yandı kül oldu gönlüm, günahlarım çok, beter;
Bundan sonra aman diliyorum, hicret ediyorum Sana.
Muhacirlerin hüznü taşmalı Ensarların ocağına,
Son bulacak eminim, sükunetle hicret ediyorum Sana.
(201.. Ksm)

Yasin Evliyaoğlu

Akrostiş I

Lâl oldu perçinlendi bak dilim
Elbet güneşi görürüz bir gün
Yes tutma üzölme mutlu ol ki;
Lale devri yaşanır belki son gün!
Ağlama ki, vuslata ereriz o gün
(Mayıs 2011)

Yasin Evliyaoğlu

Akrostiş II

Ellerimi bıraktığın o günden beri
Matemdeyim, sen bilmezsin beni
Ezelden ebede sevdim seni ama,
Layıkmişız; kalemimiz kırıldı bugün!
(2009)

Yasin Evliyaoğlu

Anlatamıyorum

Anlatamıyorum susuyorum gizliyorum içimde
Bir rüzgar sesi gibi kalbime doğru çınlıyor sesin
Sabah esintisiyle değiyorsun naifce, saç telime
Gözlerimi kamaştıran bir ay ışığı gibi yansyorsun

Bunca keder bunca üzüntü yol alırken patikalarda
Bizler yalanla gerçek arasında git geller yaşıyoruz
Bahar mı, kış mı, bunu bilmeden koşuyoruz uzağa
Kimse, yalnızlığın kimsesizliğin tarifini yapamaz ki

Bundan böyle yalnız yol alıyoruz hayat yolunda
Kulvarlar farklı, görüşler farklı, düşünceler yaslı!
Kader bir an gösterir mi bizlere o günleri bilmem
İzin ver değme bütün anılar bitsin, boş ver silinsin!

Hangi ağıt ki son bulmamış, yalan Dünya'da
Hangi imtihan ölene kadar, üzerek sürmüş ki?
Buhranlar son bulur, tebessümler gelir elbet..
Yeniden yeşereceğiz sahra çölünde, vaha gibi!

Yasin Evliyaoğlu

Ay'ın Ondördü

Gecemi aydınlatan, ay`ın ondördü gibi
Yokuşlu yollarımı parlatan sanki far gibi
Tutamasan da zor yolda uzattığım elimi
Sıcaklık hissettim yine de, sarılan yâr gibi
(201..)

Yasin Evliyaoğlu

Bahar

Giderken, kalbinin en ücra köşesine koy beni
Zaman gelir; filizlenir çiçek açar bahar olurum

Yasin Evliyaoğlu

Beklemek I

Seni beklemek ne güzeldi
Beklemek yollarına gül sermekti
Beklemenin sonunda kavuşma vardı mutluluk vardı
İpin ilk ucunda sen,
Son ucunda ben vardım
Beklemenin diğer adı heyecandı,
Beklemenin bir adı umuttu,
Beklemenin başka adı yollarında koşmakti
Beklemek;
Seni gül bahçesine davet etmekt
Sen tek gül idin garip gönlümde!
Tek gül ile onlarca gülşene ram olmak senin aşkındı
Gülistan eylemiştin tüm çevreyi
Aşkın sözlüğü sen idin
Aşkın alevi sen idin
Aşkınla yanan ben idim!
Beklemek hüznü kalbin sana uzanan adıydı
Beklemek soğuk yollarda beklerken yanmakti!
Beklemek visalin mujdecisidir;
Çünkü kavuşma ümidi olan bekler
Bekleyen;
Ürkek bir kalple,
İşıltılı bir gözle bekler
Eğer kavuşma ümidi bitmiş ise;
Beklemekte yitmiş demektir!
Asıl üzüntü beklemenin bittigi zamandır
Beklemek kader!
Beklemek sabır etmektir
Beklemek sabah namazı öncesi görülen rüyadan uyanmakti!
Ve elleri sana yalvarıyorcasına uzatmakti
Beklemek ramazan bayramına kadardı ...

Yasin Evliyaoğlu

Beklemek II

Sabırın adı beklemek
Beklemek, yollara gül serip gözlemek
Tahammülün çiçeği sabır
Beklemek hem umut hem umutsuzluk!
Beklemek; ne sevinç ne de acı
Sabırın zor noktası özlemek
İmanın yarısı sabır ve beklemek
Bahar çiçeklerini sabırla açar, yine beklemek!
Güç tükenir ama seven sabır der
Umudun Son saniyeleri sabır ile biter...
Beklemek hat yazısını sabırla harf harf işlemek

Yasin Evliyaoğlu

Benden Bu kadar

Uzattın dünya sürgünü mü
Gönlüm yetişmiyor sana, benden bu kadar.

Sevgiyle dünyayı yıkarım derdim
Kalbim ulaşmıyor, benden bu kadar

Sevgi dize geldi; aşk sona vardı
Ruhum sızlıyor, benden bu kadar

Herkese anlattım da şu sevgi mi
Sana dinletemedim, benden bu kadar

Sevgi mi serdim yoluna gül gibi
Bahçem kabul edilmiyor ki, benden bu kadar

Gül bahçem susuz, vermez isen bir damla
can suyu;
Bahçem kurur, benden bu kadar

Engelleri aşarım sevgi benimki!
Sevgi sana yetişmiyor, benden bu kadar

Sabır, etmek imanın yarısı
Yasin, Kuranın kalbi bilirim
Sabrın Sonu selamet, benden bu kadar

Cüz i iradem ile aşamıyorum seni
Küllü irade büyük kapı, benden bu kadar

Ulvi duygularla sevgine eriştim
Haber gönder artık, benden bu kadar!

Ağlamak kârı değil bir erkeğin
Gönlüm ağlar, gözyaşı akar
Sana yetişmiyor, benden bu kadar

Taktir Allahın, karar da senin
Belki son ümit derim haber beklerim
Duy artık sesimi, benden bu kadar

Aşkın olgunluk safhasına yetiştim
Sevginin yangının da pişirdin
Yazgıdan ötesine sözüm yok benim
Sözlerim dudağında, benden bu kadar

Hayatımızın haritasını sençizeceksin
Elimde kalem kırıldı, benden bu kadar

Cevap senin hakkın, dinlemek benim
Beni konuşturansa, Allah benden bu kadar

Umudu kesmedim ki, yitirmedim ki seni

Sıra sende, uzat elini
Elim elini bekler, benden bu kadar

Yasin Evliyaoğlu

Beş Mayıs`ta

Erciyesten ığlar yürüdü, düştü El Azize
Yanan kalpler serinlendi Mayıs'ın 5'inde..
Türlü oyunlar hayatımı sarmıştı kökten
Dengeler, düzen bozuldu Mayıs'ın 5'inde

Öğlene yakın on birde, son rüya ile uyandım
Tayfunlar ifratları vurdu benle Mayıs'ın 5'inde
Sancılı yaralı sinem, isyanın feryadındaydı
Çöl yeşillendi, güz bahar oldu Mayıs'ın 5'inde

Izdırabım çok derinlerde, hicranım arştaydı;
Yetmiş günlük hüznün kalktı Mayıs'ın 5'inde
İnsanlar nankör, bir dostum da yokmuş!
Yalan zahir, dostlar postmuş Mayıs'ın 5'inde

Uğraştım zarar gelmesin diye, anlatamadım!
Kader benim üstümde, fırtına Mayıs'ın 5'inde
Benim değil yemin olsun, Allahın planıydı..
Gerçekler gerçeğini buldu bak Mayıs'ın 5'inde

Konuşan katiyyen ben değildim o gün!
Açılar çığlıkla doğruyu gördü Mayıs'ın 5'inde
İnsan ne yapsada engel olamaz yazğıya;
Kader kazayla vuku buldu, Mayıs'ın 5'inde

Hissiyatlar duygular ruhumda şah oldu
"Fırıldak akallar mat oldu" Mayıs'ın 5'inde
Hırs değil misilleme değil, hicranlar vayı dedi!
Allahın planı hayy dedi, ıldırttı Mayıs'ın 5'inde

Yasin Evliyaoğlu

Bir Çiçek

Giden gitti yıllar bitti, sırrı sende
Akşam üzeri açan bir kaç çiçek,
Belli biri sende..
Benden yana umut yok beklemek nfile.
Yanmak her insanı şair etmese de,
Ruhtan dökülen cümleler var bende ...

Yasin Evliyaoğlu

Buda Geçer

Bir gün geçer bunlar, herkes ektiğini biçer
Kötülükler sırata bir bir dizilir ve hepsi düşer!
Dilsiz Őeytanlar o gün konuşur, azaları Őahitlik eder.
Dnyadayken daha, zehirli meyvelerini toplarlar
Firavunlaşanların saltanatını, asayı Musa yok eder!
Elbet geçer zor günler; imtihanını verenler mesut, veremeyenler bedellerini öderler!
Dağ başında kalmış bir mesken gibi olsanda geçer!
Sonbahar olur yaprakların dökülür, kiş olur ölüm sessizliğini yaşarsın!
Ama bahar gelir yaprakların tekrar tekrar açar,
Yazın meyvelerin en güzeli senindir, mutlu olursun!
Hayat böyledir işte, sabrın kadar kazanır fkenle zarar görürsün.
Dostça uzanan eller ellerine değer,; belkide sana verilen değer...
Anlayamayanlar seni yorar, bazen anlayanlar da seni yorar, zerler..!

Yasin Evliyaoğlu

Büyük Hesap

Planların üstünde; bilinmez büyük planlar vardır
Güç sizde gibi görünse de, yüce Yezdan vardır
Adaleti bilen, görülemeyen gücün hesabı vardır
Bütün hesapları yerle bir eden büyük mizan vardır

Yasin Evliyaoğlu

Dayanır

Hasreti çeke çeke usandım
Vuslat olmasa can mı dayanır?

Hüznün vücudu yedi sefer saydı
Bu tahammül zor can mı dayanır?

Feryadım sevgiliye duymaz ki beni
Gözlerim sel oldu, yaş mı dayanır?

Esir aldı gamın çaresiz bedenimi
Umitsizlik kemirdi tüketti beni
Sabrın nihayeti yok, kalp mi dayanır?

Ayrılıkmiş bilirim, sevda ateşi
Aşkın koru ruhumda, ten mi dayanır?

Emel'ler olmasa ameller olmaz
Samimiye sevgi dağ mı dayanır?

Zorlama bu kadar kendini
Çek sineye tüm dertlerini
Herşey anlatılmaz dilmi dayanır?

Akıl firar etsin, bedenden ruh çıksın
Ömür bitti gitti can mı dayanır ...

Mevtaya soru sorulmaz, fayda yok
Kays mecnun olur, leyla bilinir!
Leyladan Mevlaya serden geçilir
Gerçekler görülür böyle seçilir..
(2011 Nisan)

Yasin Evliyaoğlu

Derdin Adı

Maşuk dert verendir;
Aşık derdi alandır.
Aşkı kabul edene Mecnun demişler!
Aşkın dermanı, "Derttir".
Derman derdin içinde ...
(2011)

Yasin Evliyaoğlu

Dilber

Bende arı olup uçsam renklere
Çiçekten öz alıp yare gitsem
Balıda şikayet eder mi dilber

Koyun olup dağ bayır dolaşsam
Sütüme yayla lezzetini versem
İçerken şikayet eder mi dilber?

Kelebek gibi baharında doğsam
En güzel renklerimi sana sunsam
Uç günlük ömrüm var, ağlar mı dilber?

Ceylan olup dağlara çıksam
Ceylan gözüyle yarı seyretsem
Avcı olup beni vurur mu dilber?

Hayalin olsam, gerçeklere gitsem
Rüyalarına zümrüdü ankeyi katsam
Uyanma vakti geldi, dudağından öpsem
Uyandırdın diye kızarmı, kızarmı dilber?

Kuş olsam en güzel haberleri götürsem
Her kanat çırpışta bin selam versem
Mevsim güz, baksana göç vakti geldi
Giderken benimle, acep gelir mi dilber?
(2010 Kasım)

Yasin Evliyaoğlu

Doğum Günün

Senin teşrifin oldu bugün ve aşkım doğdu bugün
Ocak' in en soğuk günü, bugün senin doğum günün
Şimdi yanımda değilsin, ıstırabım derin bugün
Gözlerinde en son günüm, geçmedi sensiz bir günüm
Uzat gülüm elini tutayım, sensiz elim bağlı bugün
Bugün benim dolu günüm; çünkü senin doğum günün
Yanımda yoksun bundan böyle, sensizlik zulüm bugün
Yirminci asrın seksen beşi, ocağın
Bugün senin doğum günün
(2009)

Yasin Evliyaoğlu

Dokun

Bir dokun bir bana bin ah işit
Kendimi yalana gizleyemem ki
Yalnızlığım ayyuka çıktığı zaman
are sen, dermansız bırakma beni
İkibin on

Yasin Evliyaoğlu

Eğlenceniz Gitti

Mayıs' in başında eğlence bitti, yazık gitti
Sonsuza çarklar dönmez, arıza verdi gitti
Sahte bahar bitti, kahkahalar sustu, pustu
Acı da oldu biraz üzüldünüz, talihsizce gitti!
Sırıtmalar yok, kırılmalar yok çok yazık oldu!
Bu fasıl da mayıs'ta böylece bitti ve gitti...

Yasin Evliyaoğlu

El- Aziz

El-aziz Őhrinden ıktım harputa
Çiçekler açmış baktım öylece
Derince bir nefes çektim içime
Maveraya gittim geldim bilmece..!

Yasin Evliyaoğlu

Emel

Leyla' ymiş sevda çölünde aşkın rumuzu
Ciğerde ki yangının adı sensin elem
Mecnun, sevdaya düşen kişide bin şifre;
Nev-i` den sana son şifre; sen çöz elem!

Kader imiş dünyayı yıksak da olmazmış
Gözlerimde son tebessüm, ilk buse elem
Elim soğuk artık, rüyalarda tutuyorsun;
Sabrın son noktasında tahammülsün elem

İki bin altmış dokuz gün öncesine gitsende
Yazgının önüne geçemezsin elem
Hayırlısı diyerek katlandım yıllardır
Elinin sıcaklığı sinemdedir gör, elem

Yandım ama bedduada edemedim
Saliha olsun dedim dualarda, elem
Yıllar geçse de gönül yaşlanmıyor
Ruh aynı sevgide, sevginde elem

Anlatmak ne zormuş, isminde yangın
Feryadın yazdığı afiş dilimde elem
Hicap duyuyorum seni yazmaktan
Boş bir avuntu mu seni anlatmam?
Hayalden de ötesin gözümde, emel

Yasin Evliyaoğlu

Erdoğan

Sesin kısılrsa da sesin bizleriz
Yorulduğun yerde bizde bekleriz
Milletin omuzundasın hedefe ilerleriz
Kısıks sesler değilmiydik arşı titreten;
Sessiz dualar ordusu işte bizleriz

Sen durma ilerle millet yolunda
Halkın yüreğindesin sen, sessiz ilerle
Sesin kısılrsa da; gönlümüz konuşur
Bunu anlayamazlar, özümüz konuşur

Elini tutan haktır, sen daima ver elini
Ecdadın torunları bırakmayacak senin elini
Durmak yok yola devam seninle ebedi
Dağ gibi engeller çıksada, aşkın eritir
Millete hizmet için hedef daim ileri ...

İki asır sonra dirilmiş manevi ruhsun
Karadan gemileri kaydıran Fatihin özüsün
Denizler altından trenleri yürüten
Ecdadımızın torunu, milletin gururusun

Gür sesimiz senin, hür sesimiz senin olsun
Bütün gücümüz senin, yorgunluk bizim olsun
Paralellikler son koru; şeytanın kolu olsun!
Hakkın sessiz gür sesisin; bu onlara boru olsun
(27.03.2014)

Yasin Evliyaoğlu

Evlilik Senin İçin

Evlilik oyun değil, bir sanat misali;
Dantel gibi işleyen insan önemli.

Çıkarı bırakıp, Sevgi yurduna;
Aşk ile giren insan önemli...

Acı günlerinde elinden tutan
Sert rüzgârlarda yanında duran;

Kızgın güneşte serinlik veren,
Evlilikte fedakârlık, eden önemli.

Sevdiğinin eli olmazsa, sen elsin!
Gözleri görmezse, sen tesellisin!

Yürüyemezse sevdiğin, ayakları sensin!
Sabır deyip, bunları bilen önemli!

Varlık zamanında ısraf etmeyen
Yokluk geldiğinde isyan etmeyen
Allaha hep hamd ü senalar eden;
İmtihani bilen, sabırlı eşler önemli.

Yasin Evliyaoğlu

Ey Aşk I

Beni benden o'na çaldın
Kimyamı bozdun ey aşk
Düz yollarım senle yana döndü
Eviridin çevirdin beni ey aşk

İlk önce ağlattın sonra güldürdün
Vuslata ermeden beni öldürdün
İpek halıdan dikenlere yürüdüm
Sırrın zahir değil görünmez, ey aşk

Normal bir ilerleyişi yaşantım
Sevgi özümdü, aşka girmezdim
Yirmi iki yaşında onu özledim
Beni davet ettin Onunla, ey aşk!

Anlaşmanda cefa yardı yar
Yüksek zirvende fırtına vardı
Dön diye uyardın dinlemedim
Yürüdüm koştum O' na, ey aşk!

İnsanoğlu kavuşamaz Emel'ine
Ağır bir imtihanla geldin yine
Şaşırttın yanılttın bilemedim
Alın yazım oldun geldin ey aşk!

Sen güçlü olsaydın bana vermezdin
Yolu şaşırap bana gelmezdin!
Sabır panzehrindi şükür sezmedin
Seni ezdim geçtim, vazgeç ey aşk!

Yasin Evliyaoğlu

Gelme İstemem

Oturduğum yerde kalakaldım ben
Şaşırdım düzene yaya kaldım ben
Bu kadar da olmaz şaşkınlıktayım;
Çarkın bozulmuş, gelme istemem!

Yeşildir tabiatın rengi çok yerde
Bir gül için, bülbül gezer her yerde
Bahtı ayrılıkmiş çare yok ki derde!
Dünyan sahte imiş gelme istemem!

Duygu oyun değil ki pazarlığını yaptın
Sevgiye zehir kattın ve badesini yaptın
Pes, pes doğrusu ben sana ne yaptım?
Anlamıyorum son faslı, gelme istemem

Bu anlayışın yalan, böyle yuva kurulmaz
Sadakat vefa olmaz ise aile olunmaz
Yolların hep ayrılık olur kavuşman yalan
Akrebin zehrisin yaklaşma, gelme istemem

Sabır ettim aylarca, foyan yüze çıktı
Benliğin sahteymiş seven yoldan çıktı
Gel deme sakın ortaya yalanın çıktı
Senin de yüzün gülmez gelme istemem

Beyaz gül satılık değildi sen yaptın bunu
Döneklüğünün adı mutluluk oyunu mu?
İnsanlık bu değil aldanır durursun hep
Yüzde astar yıpranmış gelme istemem

Çamurlu yolları sen kendin seçtin
Bataklığa gidiyorsun sen kendin ettin
Ne söyledimse dinletemedim ki sana
Gönül vermişsin zaten sol yolun hilesine
Allah yardımcın olsun, gelme istemem

Yalanla dolanla işim olmaz benim
Kazdığın kuyular sonun olur senin
Doğruyu görmeye meyil etmezsen;
Yolun sonu hüsrandır, gelme istemem

Hicabım kendini sevdirdiğin için
Sevgime sahte insanlar karıştı niçin?
İmtihanmış belli, sabır eyledim sabır
Zaman çıkartır her şeyi gelme istemem

Yaşa yaşa daha neler göresin
Elemler çekesin yerde sürünesin
Benden bu kadar, rezil olasın!
Görünen yüzün tualdeki resmin
İç alemin çirkinmiş gelme istemem
Sevginin cilki çıkmış gelme istemem

Yasin Evliyaoğlu

Gidiyorum

Sevdam kabul edilmiyor ki sabır!
Gönlümden gönlüne bağ kurulmuyor
Zorla da insana sevgi verilmiyor ki!
Umudum kırıldı, sabır gidiyorum...

Hayat ikinci lüksü vermiyor insana
Kaçırılan imkanlar gelmiyor bir daha
Sevenin elinden tutmaz isen
Vaktim yok, gönül kırık gidiyorum...

Çok çırpındım kanadı yok kuş misali
Yangın derin; sabır, bir damla su istedim?
Ne yaptımsa, vicdanına sözüm geçmedi
Ben yandıkça külüme sen sen üfledin,
Yandım kor oldum, söndüm gidiyorum...

Kalbim hüznüldür, gözden yaş akar
Beyaz gülüm kurudu, diğer güller küs bakar!
İçimde matemim var, vuslatın çok uzakta!
Sözler tükendi işte, bak gidiyorum...

Oku yaydan ben değil, sen çıkarttın!
Sevgimin dizginlerini, elinden sen bıraktın
Sevdiren sensen, ben mi suçlu?
Dünyanın dengesi bozuk, bak gidiyorum!

Ben şair değilim! sen kendin ettin...
İçimdeki duyguları bir bir tükettin
İletişim kanallarını tek tek koparttın!
Suçum kabul; kalp yarım gidiyorum...

Dünyada sabır' a nihayet vardır elbet
Gerçek seveni; insan anlar bir gün elbet!
İş işten geçer vakit dönmez ki
Hesaplar bir, bir, bir gün görülür...
Sezgilerim uzak senden, gidiyorum!

Sabır ediyorum imtihanım aşk ile benim
Kavuşmalar tükenir, ayrılıklar zorlar beni!
Güç tükendi, kuvvet kalmadı bu tende
Boynum bükük; elimden tut gidiyorum!

Yasin Evliyaoğlu

Gitsin

Koş gel bana uzaklardan, otur bir dinlen
Ama yaklaşma üzüürüz, yakma bizi birden
Ateş gibi yansın için, volkan gibi patlasın
Hissettirme kimseye sakın, gizlice sev gitsin

Gözlerimin ağladığını görösen de bakma geri
Gönlüm özlese de aldırma aldırma, git bitsin
Hiçbir şey deme, içinden mırıldan her şeyi ...
Yanımda ol hep, bir lahza sezdirme gitsin

Yanlış hesap bağdattanda olsa döner bil
Yakın olsan dahi, maverada gibi ol gitsin
Bulut arkasına gizlenen matemli güneş gibi
Ne uzak ne yakın ol, yağmur gibi ak gitsin...

Yasin Evliyaoğlu

Gün Batmakta

Susmak en iyisi, vakit hayli ileridir
Çıkalım dağların soguk zirvesine,
Uşüten havayı çekelim ciğerlerimize
Gün batımını da izleriz hem gizlice ...
Belki birdaha görüşmemek var
Gidipte tekrar sanki dönememek var!
Kırmayalım, incitmeyelim, üzmemelim
Hayatımızın yaşamda garantisi mi var?
Elveda diyelim çocukların öldürüldüğü dünyaya!
Elini ver gün batmak üzere, ben semâya ducharım!
Bâd-î sabâ essin tenime, ab-ı hayatı sun dilinle...

Yasin Evliyaoğlu

Haberin Olmaz

Aldanma bu dünyanın yalan rüyasına
Şirt üstü vurur da seni haberin olmaz
Önce bal yaptırır, çiçek çiçek gezdirir
Kovanını yağma eder, haberin olmaz!

Makam verir mevki verir yükseltir seni
Sonra elinden alır üzer, haberin olmaz
Evlat verir içini güldürür mutlu olursun
Yaşlanınca bağlarını alır haberin olmaz!

İyi günde eşin dostun sevdiğin yanında olur
Tökezledi mi giderler bak, haberin olmaz
Bir ay doğdu zannedersin karanlık akşamına
Erkenden batar ay anlamazsın haberin olmaz!

İşte böyledir yalan Dünya'nın sana sundukları
Ansızın sırtından vurur tuş eder haberin olmaz
Artık anla ayaklarını denk al doğru yolda ilerle
Ayağını kaydırırlar farkedemen, haberin olmaz!

Yasin Evliyaoğlu

Hakim Bey

Düzene şaşırdım, şaştıkca şaştım
Oturdum düşündüm taşıkça taşım..
Yakmak mı, yanmak mı kaçtıkça kaçtım
Adalet olsun, zalimliği sen bul hakim bey!

Yanlışlar kayboldu görünmüyor sanki
Doğrular faili meçhul bulunmuyor sanki
TANIK'lar eksik ifade verdi, talan var sanki!
ŞANIK sandelyesindeyim, suçluyum sanki
MÜŞTEKİ'ler suçlu; sen gör ve çöz hakim bey!

Canım acıyor, mücadele ettikçe ben, bak!
Belden aşağı vuranlar korkarım haklı çıkacak
Adalet bumu yanlı, farklı, ayrı gayrı muamele?
Oyunları sen bul, dur de, vicdan hakim bey!

Nasıl bir anlayış, nasıl ilerleyiş, nasıl harcayış?
Aklım almıyor, kafam karışıyor tak diyorum
Söylenenler beni dolduruyor, takma diyorum
Bu gidişleri durdur adalet, adalet hakim bey!

Minareleri çaldılar, kılıfları çoktan uydurdular
Allah'tan korkmadılar, ailelerine acımadılar!
Büyük belalar, tek tek çocuklarından başlayacak
Ben görüyorum şimdiden; üzülüyorum hakim bey

Ziyaeddin UZ nerede, şimdi Harput'a çıktım?
Babasının yanında dediler baktıkça baktım...
Fatiha ile selam verdim, nerdesin gör dedim!
Ateşler sarsın "şehri aziz-i" kalk kalk hakim bey!
Selâları "İmam Efendi" okusun, uyan hakim bey!

Yasin Evliyaoğlu

Halin Arzı

Emel' le başladı aşk'ın hicranı
Seninle geçmişî sildim biranda
Yaralı kalbime bin bir umutsun
Sen beni iyileştir beni bulursun

Güzel yüzün gönlümde gül açtırır
Siyah gözün geçeme yıldız saçtırır
Bir busen dudağımda gülşen açtırır
Bir fincan ikramın sineme ateş yaktırır

Hayatım son gülüm, sevdim son kere
Umudum olmasanda seçtim, yok çare
Mecnun çölde koşar sana bilsene!
Leyli serabım mı, vaha mı söylesene?

Sevgi aşk her zaman sönmez kordur
Yanılsanda sevgi zaten nazen yoldur
Ben geç kalmadım erken yol aldın sen!
Gecikmiş bir sevda olsan da bende
Gizlidir zaten, buda sır olur belki sende

Kendini benden çeksende, bir sen!
Aşk ateşini yaktık beraber birden
Kaçış yok ki ruhun derinliklerinden
Uzattım elimi sana, uzat elini sende

Keremim desem Aslı uzaklarda
Ferhat'ın dağında Şirin muallakta
Arzunun anası kambere, tuzakta!
Mecnun'un çölünde, Leyla bulakta
Varsın aşk seli bitirsin beni, görme!

Yüzüm gülsede, hüzünlü kalbim,
Buğulu iki göz ile bakarım geriden
Ayaklarım prangalı ellerim bağlı
Kadere razıyım da ruhum sancılı!

Bir sürgün daha yazıldı alın yazıma
Aşkın süreği, kalbimin direği sen
Çaresizliğime çare ol desem, uzaktan!
Dilim lal olur; kelimeler titrer titrer yutarım

Yasin Evliyaoğlu

Harputun Karı

Harputun eteklerinden kar kalkmış
Benim buzlarım çözülemez niçin?
Bahar gelmiş heryer çiçekler açmış
Toprağımın donu gitmez, söyle niçin?
Belli ki vakit doldu çağırıyor yeni eller
Şondur Anguzu Babadan baktım madene
İçimi sızlatan soğuk rüzgar, eser niçin?
Elveda diyorum diyecem kırğınım herkese
Sileceğim görmeyeceğim, hiç bir şeyi
Nasıl atabilirim ki bunca lanet tefrikayı
Kara bahtım bırakmaz, acı çekerim niçin?
Eğilme hesaplar sorulur, merak etme sakın!
Yine başkaldırırısın uslanmazsın söyle niçin?

Yasin Evliyaoğlu

Helva

Geçmişten geleceğe götürdü beni
Gözlerimi iyi etti yediğim bu helva
Sanki bütün anılarım depreşti birden
Sineme sükut verdi yediğim bu helva
Devamı gelsin unutma, inşaallah yine
Derdime nağme olsun yediğim bu helva
(20...)

Yasin Evliyaoğlu

Helvan Zehirmiş

Geçmişten geleceğe götürdü derken
Gözlerimi kör etti yediğim bu helva!
Bütün anılarım biran, canlandı derken
Sineme zehir verdi, yediğim bu helva!
Devamı gelmesin sakın, unut inşallah
Derdime dert olmuş yedigim bu helva ...

Yasin Evliyaoğlu

Her Şey Yeni Başladı

Her Şey yeni başladı!
Önce tomurcuğu Őođuk vurdu,
Őođuk etkisini kaybetti, tomurcuk çiçeğe durdu.
Her Şey yeni başladı;
Şimdi Őođuk vuran tomurcuğun çiçek ağma vaktidir!
Áslanın arenaya çıkma vaktidir;
Fingirdeyen akalların kaçma vaktidir!..

Yasin Evliyaoğlu

Hiciv Lsns

Łanet olsun sizin bulunduĐunuz pav... dűzenli ortama
İnŐallah rezilliğiniz çıksın ortaya, elveda geçmişe gidiyorum.
Sabır ettim taħamműl ektim, uzak durdum çok Őeye, yorgunum!
Anlatamam dilim tutulur, susarım ifadeler kurur da savrulurum!
Nisyandır, insanın hal i pűrmelali, yaŐadım ۆĐrendim an an..
Saadet içindeyim kurtuldum, yalnızım yok Őitemim!

Yasin Evliyaoğlu

Hissiyat

Bir sen göreceksin bir ben bilecem
Tek sen hissedeceksin bir ben bilecem
Ben koşacağım sana yollar açılacak,
Sen bana koşacaksın yollar kapanacak

Yasin Evliyaoğlu

İkinci Vakti

Bir ikinci güneşindeydi son vedan...
Ahir zamanda aşklar daha yakıcı daha pişkin!
İlk baharda, güz hüznünü yaşayan kalbim sana tutkun.
Genç ama yorgun beden umuttan bezmiş!
Gitmedim, kaçmadım, sana yöneldim...
Yorgunda olsa canım, sana koştu
Ağırdır imtihanım, ikindiye geçti.
Gönül sızılar, gözler ışıldar, iki damla sana yol alır.
Senle karıştırıyorum kendimi...
Unutkanlığım seni unutmaya yetmiyor!
Her şeyi unuttu, seni unutmuyor.
O sesi hatırlıyorum (...)
İsmi lal olmuş dilin suskunluğu ile anıyorum.
Kalbimin dilinde `e` harfi suskun!
Y` harfi küskün...
(2012)

Yasin Evliyaoğlu

İnsan Anlar

Artık acım doruğa ulaştı gelmiyor gözlerim den yaş
Sanki içime doğru akıyor kaynar bir yaş

Gözler yakını görmez renkleri seçmez
Ufukta tek bir renk; sevgili onu seçmez

Nedir bu buhran ne dir bu zillet
Bülbül figan kopardı gül bunu duymaz

Her atılan adım muamma sevda çölünde
Yanan kızgın ateş çölde değil; sanki içimde

Artık susuzluğa alışıyor alışıyor aşık
Bir damla su vermem diyor acımıyor maşuk

Hayaller sevgili, gerçekler hayal
Bilinmez bir el mihenki karıştırıyor

Kadere rızadır aşığın yolu
Yoksa figan etmektir sonsuzluğun yolu

Yarab aşk, ins aşkından sana ulaşmaktır
Tüm renklerden sıyrılıp tek renkte buluşmaktır

Beşer aşkı hüsrancı yaşayarak anlar insan
Emel'ler ziyanmış kanarak anlar insan

Yaşayarak öğrenmek zehir gibi bir kahve
İçmez insan kendi gonlunce;
Lakin içirir sana kalles bir kahbe!

Durgun su edasıyla yavaşça az alır insan;
Bir sam yeli eser de tükenir biran!

Kelimelerin bittigi yerde Sözcükler düğümlenir.
Kafi gelmez bagirmek;
En iyisi suskunluk la konuşmak,
sükut ile avunmak..
Acı bir tebessum ile olayları kavramak!

İnsan yaşar iken hata
yapar ne acı!
Bazen karıştırır Siyah ile beyazi!
Sevgiliden son haber sırtımda ki sancı.

Zamanla insan alışıyor her derde,
Zaten yoktur ki başka da bir çare!

Yasin Evliyaoğlu

Kaçmak mı Yok Olmak mı?

Çıkmazlar insanı çepeçevre sardığı zaman,
Uzat elini uzanan elime, kaçalım uzaklara..
Düşünmeden maviyeyi ve haviyeyi, terki diyar edelim,
Ne sorgu olsun ve nede hesap..
Zor be gülüm dikenli gül bahçesinin yollarında raks etmek..
Ama ne yapalım kaderimizde dolular, tufanlar varmış..
Ezgiler kulağımıza hoş gelirken, sevgi şarkılarını mırıldanalım beraberce.
Koşmak, kaçmak hayatımız olmuş böyle kabul edelim!
Hiç kimse karışmasın, üçüncü kişiler yok olsun bizde..
Sen çok uzaklarda bense meçhule yol almış bir teknedede!
~Rüyalarım girmeyi bırak, nâzar eylesin gözlerin gözlerime...
Ömrümüz solmakta, son trenin vagonu yanımızdan geçmekte...
Yahşihan (H...) kavşağına geldim sessizce;
Başım yerde gözlerim nemli gelmeyeceğini sezmekte!
İmtihanım hep ağır böyle, kayıplar yaşamakta kalbim!
~Sen hep telaşlısın, kızgınsın öyle,
Bense sakın sabırlı el açıp beklemekteyim!
Her insanın emel-i sevdiğini dilemekte.
Duygularımız esir alır bedenlerimizi,
Son treni kaçırdık yaya kaldı ayaklarımız...
Bir başıma yol alacağım, yorularak uzaklaşacağım;
Azar azar yok olacaksın, her adımın (da) bende...

Yasin Evliyaoğlu

Kalmadı

Derdimi anlatacak lügat kalmadı
Kelimeler ifadesiz mecal kalmadı
Gönül virane, inliyor, avaz içinde
Hazan aldı götürdü bahar kalmadı

Harfler sarhoş şimdi, yazan kalmadı
Çölde vaha umuttu, oda kurudu kalmadı
Bülbül ölmez derlerdi! gülüm kalmadı
Sevdiğim yok gayrı, seven kalmadı
(10.12.2009)

Yasin Evliyaoğlu

Kısasa Kısas;

Kısasa Kısastır, kötüyü engelleyen.
Kısasa Kısastır, iyiliğe yol açan.
Kısasa Kısastır, iftiraları öldüren.
Kısasa Kısastır, gözyaşını dindiren.
Kısasa Kısastır, bataklığı kurutan.
Kısasa Kısastır, mutluluğa erdiren.
Vakit geldi durma adalet zamanıdır!
Üstüne düşeni yap, bırak acısın Canın!

Yasin Evliyaoğlu

Klâsik

Nostalji esen bir hayatın içinde yürüyorum
Loş ışıklı antik evlerin sokağında bekliyorum.

Yasin Evliyaoğlu

Leyla

Sevdam çöl ateşinde geçti hep
Şeni bulunca vahayı buldum Leyla
Âteş-i aşkınla yandım her gece
Her gün her lahza dilimde Leyla

Aşk bitti demiştim Sevgi de yetti!
Seninle dem tuttu tekrardan Leyla
Dilim lâl olmuştu, dizim tutmazdı
Dilim kâl oldu, sana koştum Leyla

Gözümde yaşlar bitti kurudu derken
Aşkı beklerken eridi ömür birden
Bir dün, bir bugün yarın da derken
Hayat, eyvah canan diye geçiyor Leyla

Yanlışlarım çok hadsiz hatalar
Mevla'dan özür diler de ağlar
Olmadı sevene, sevgiye hatam
Senle beraber köze düştüm Leyla

Aşka hudutsuzdur demiş şairler
Bak bürgün gözüme; ağlar şairler
Eziyetler sevene yağar kar gibi
Gönlüm dağıldı, dilim bağlandı
Ciğerim sızlıyor, kalbim inliyor Leyla

Sevgiye, aşka bin kucak açtım
Lakin korktu bin deha kaçtı
Kendini ateşe attı yürek bu
Sen ol yeter ki, koşarım ölüme Leyla

Erciyes'te kar olup kalmak isterim
Gönlünde sultan olmak isterim
Aşk ömür boyu, yanında kalmak isterim
Gelmez davetin, gücüm yetmez Leyla

Umuttur, gönül asude olur belki bürgün
O zaman sende yanımda kalırsın Leyla
Hayatta tek sermayem; sevgim ve aşkım
Cana sereyan sevdan, seyir et Leyla

Sevgin bedende, sanki ışık huzmesi
Gözlerinde parlıyor tıpkı busesi
Ram oldum mehtabına, seyre dalmışım

Son ümide kalmışım, kanmışım Leyla

Güneşim sana, muma bağlanma
Sevginle yanarken, sevgisize kanma
Biliyorum birazcık yaşın küçükçe
Yüreğin sevdama denk büyükçe Leyla

Ayrılığa var sözüm ölüme yoktur
Cefaya özüm var; gülmeye yoktur
Bedenimde sevgin, vefasızlık yoktur
Kasvete düşürme, ahım çoktur Leyla

Gözlerim buğulu bak, sineni aç
Kabul et gül bahçemi söz etme Leyla
Uzatacaksın değil mi artık elini?
Tutacak elini kalbim var Leyla

Ayıp mı, günah mı seni sevdimse?
Yollarda koşup aşkı bildimse
Şeni can bilip ruhum serdimse
Özümde ben değil biz var Leyla

Söyleye söyleye sözüm kalmadı
İçimde tükendi, özüm kalmadı
Senden sonra elimi tutan olmadı
Belli son umut gel gitme Leyla

Sözlerimin sonu olmaz bilirsin
Aşk yanan yürekte sönmez alevsin
Yazdıklarım kırk kıta olur amma
Gazeller kıskanır, yerinir Leyla
Göz ağlar, titrer el yazamaz Leyla

Yasin Evliyaoğlu

Nerdesin

Kirpiklerden yaş süzülür, canan nerdesin?
Gönül, telaşlı zlerken seni;
Cana hüznün yayıldı, canan nerdesin?
Yollar uzuyor gittikçe, ayaklarda yok derman,
Sudan çıkartılmış balığın; umudu yorgun.
O Şehri, senle gller kaplamıştı hoş tinularınla!
Bulutlar dağılsın asumandan, canan nerdesin?
(2010)

Yasin Evliyaoğlu

Oldum

Çanında akan pozitif kan oldum
Önünde yürüdüğün, yol oldum
Derdine derman, dilinde söz oldum
Yardım bittim, yanında köz oldum
Lakin çignendim, yolunda toz oldum!
(2009 Nisan)

Yasin Evliyaoğlu

Öykü

Tutulduğum yıllardı, 2003 ün kasım aralık ayları.

Bu güz, kış ayları bana bahar gibiydi sanki...

Kardelenin karı delipte çiçek açması gibi farklı tezahürler olmuştu.

O yıllarda aşkın kucağına düşmüş sevgi yolunda yol alıyor, lale devrini yaşıyordum.

Zemheri ayında kar tipisinin olduğu soğuk bir gündü, o gün beyaz bir gülü vermek için saatlerce beklerken saçıma yağın kar 4 cm olmuş, yağın kar başımda buz tutmuştu.

O gün hasta olsamda etkisizdi çünkü ben Ağustosunu yaşıyordum!

Benliğimi aşan sevgi ve aşkın beni çepe çevre sardığını hissetmiştim.

Okyanusa tekneyle bir kere açılan, artık geri dönemezdi!

Aylardır koşturup yorulduğum ve ümidimi kaybettiğim bir gündü, kara kara kaldırımda düşünürken;

Bir sesle irkildim, o ses senin sesindi ve artık gönül sarayına kabul etmenin sesiydi bu ses...

- Pardon kitabınıza bakabilirmiyim deyişini hatırlıyorum, bende şaşkın kısık bir sesle tabi diyerek yürümeye başladık bu yürüyüş bulutların üstünde, cennette bir yoldu adete..

İçimde yıldırımlar şimşekler çakıyor yağmur bulutları dan yağmurlar yağarken,

Tarifi mümkün olmayan duyguların esiri olmuş

bahtiyarlığın uç noktasını yaşıyordum!

Kaderimde ne sürprizler ne kırgınlıklar yıllar sonra nasıl bir kaybediş ile imtihan olacaktım bilmiyordum!

Yalınayak güllerin dikenli yollarında yürüyor ayağıma batan dikenleri hissetmiyordum...

(Devamı...)

(2011)

Yasin Evliyaoğlu

Pınarbaşı™

Ayağına gelen bu otuz martı
Geriye teptin, sen Pınarbaşı
Makûs talihin dönmeyecek geri!
Tepe takla gittin, sen Pınarbaşı

Yüz elli yıldır gözünden yaş akar
Nereye baksan, talihin ters bakar
Hizmete gelen Albaya çark yaptınız!
Hayalleri sen yıktın, bak Pınarbaşı

İktidar partisiydi, sana elini açan
Sadık başkan, bakan, Haseki' yle ileri;
Gidecektik ufuka lakin izin vermedin
Yıllarca hep geriye gittin gör Pınarbaşı

Geziciler senin talihine kastetti
On yedi aralık oyunu seni alt etti
Gözlerini kapadın, kendini hapsettin
İşte gerçeklere artık, kör Pınarbaşı!

Ortaçağı andıran bir yapın var haritada!
Yazık, projeleri kovduran düşüncene
Size hizmet diye yalvaran başkan varken
Sürünme yolunu sen seçtin, bak Pınarbaşı

Sana bu imkan bir daha gelir mi bilmem?
Ters teptiğin imkanları, ters yersin birden
Yazık, seni gördükçe kahrolanlar var
Köhne bir kader mi sonun, git Pınarbaşı?

Albay küstü, Özhaseki' nin bağlandı eli
Otuz mart akşamında talihsizliğe sen vardın
Kayseri hizmet derken, sen zillet aldın
Kör talihin önünde, yatdın Pınarbaşı

Türkiye kazandı, Kayseri kazandı
Sen niçin seçildin, kör Pınarbaşı
Başına gelecekler şimdiden belli
Sen çok geri gittin, çöz Pınarbaşı
Darbeyi kendin yedin, son Pınarbaşı

Yasin Evliyaoğlu

Resmin©

Resmini ellerim yırttı bilmeden!
Ah taktım yine bu ellere...
Yırtmasaydı seni, savurmasaydı yellere,
İnleyen gönül intizar edemez ki;
Ellerini tutup, bırakmayan bu ellere!
Ruhuma çizilmiş resmin; müteessir bakar!
Gözümün biri olurya görmese seni;
Gören gözüm, görmeyene teessürle bakar.
Aşk ruhumu sezdirmeden tebessümle yakar...

Yasin Evliyaoğlu

Rubai I

Al sevdiğim kalbimi, yerlere atma
Küçümseyip de sakın yabana atma
Kollarımı açtım sana ellere kaçma
Sevdan ile kavruldu, külüme bakma!
(2010)

Yasin Evliyaoğlu

Rubai II

Aşk ile sana meftun oldum olalı
Canımı canında bıraktım çoktan
Gülen gözleri mi, senle yitirdim
Hicranın özümde ağlaşır böyle
(2010)

Yasin Evliyaoğlu

Rubai III

Zehirli balmış aşkın kendisi
Ayrılık zehri ki, onun badesi
Gözyaşı hicranı, aşk'ın yâresi
Ciğerde ki sızı aşkın çehresi

Yasin Evliyaoğlu

Rubai IV

Adaletsizsin mizanın yoktur
Sadık sevgiye tuzağın çoktur
İki bedende bak tek can olmaz
İkiden biri çaldırdın yalan dünya

Yasin Evliyaoğlu

Rubai V

Engeller yıldıramaz katiyyen seveni
Umudu biter mi, biter mi hiç sevenin
Ölüm bile vuslattır ki izle gör seveni
Dünya yalan, bitmez sevgisi sevenin
(20..)

Yasin Evliyaoğlu

Rubai VI Üşüdüm

Utana, sıkıla da olsa uzat ki elini
Parmağın değsin soğuk tenime
Üşümüştüm belki ısıtırsın diye;
Yaklaştım sana, bak ısındım yine

Yasin Evliyaoğlu

Rubaî VII Geriye Kalan

Geriyey, geriyey ne var senden
Işıltılı gözlerin gözümde kaldı!
Birde beyazlamak üzere olan
Kalınca bir saç telin var bende

Yasin Evliyaoğlu

Rubaî VIII Değeri Olmaz

İçindeki sevgiyi çıkart dışarı
Durgun suyun değeri olmaz.
İnsan sevgisi dışa vurmazsa;
Hayatın anlamı, kayıtlı olmaz!
(2004)K.Kale

Yasin Evliyaoğlu

Rüzgarlar II Haber

Rüzgarlar estiğiniz her gün
O yâre benden selam verin
Lisan i halimi ona bildirin
Mahcup değilim, o`na iletin
Kalbimin yarısı, ilk sevdiğim
(2010)

Yasin Evliyaoğlu

Sabır İmtihandır

İnsanın bu dünyadaki sınavının yüzde ellisi sabır ile imtihanıdır!
Terkedilmiş yeni doğan bir bebeğin çaresiz ağlaması ile dolaştım yollarını;
Gözlerim yollarına son bir umutla baktı hep...
Geç kalan ben miyim?
Yoksa Sen mi erken geldin?
Gözlerinden düştü yıldırım gönül dünyama
Şimdi sahiplen desem yaktığın gönül yurdu mu;
Sözüm geçmez ne çare.
Belki de akşam güneşi batımından önce ki son umuttu benim ki!
Artık sanırım kayıp ettim
Yenilgi kalbimi hapis etti.
Sabır diye başladım Sabırla kaybettim
İmtihanım seninleydi
Kaybettim mi kazandım mı emin değilim?
Kaderime sende yazılmışsın ne çare?
Son bir yangın son bir ateş
Allah'ın, senin için, bana verdiği mücadele bu kadarmış
Razıyım rahmandan gelene,
Hoşgeldin dedim gelene ve mücadele mi ettim bana verilen cüz i irademle!
Finalim seninleydi ve sabırla bu finalin sonucunu bekledim
Bana düşen görev bu kadar
Bundan sonra ki imtihan senin
Kaybetmekte kazanmakta senin iradende

Yasin Evliyaoğlu

Sarsılma!

Oyuna gelir, ayağın kayar düşersin yere!
Ağrını anlatamazsın ayağın kırılmıştır yine
Amma, seni binbeşyüz metrelik koşuya sokarlar bile!
Koşucu değilsin ona mı yanarsın?
Ayağın kırıldığına mı yanarsın?
Kırık ayakla koşturmak isterler ona mı yanarsın?
Branşın da farklı üstelik ona mı yanarsın?

Yasin Evliyaoğlu

Sen Bilmezsın I

Gözlerinden gönlüme doğar bir güneş
Toprağımda açar çiçeklerin, sen bilmezsın
Fırtınalara sebep bakışlarına, bir ben bakarım...
Şana özgü güzel kokun hücrelerime işler,
İçim titrer gülşende gezerim, sen bilmezsın!
Bir ten ıraklığıdır belki senin uzaklığın
Tenin beni kavrır lakin, sen bilmezsın...
Bir kaç metre uzaklıktan sarar kollarım seni
Meçhullerde senin gözlerin, sen görmezsın...

(201..)

Yasin Evliyaoğlu

Sen Bilmezsın II

Sevgi, aşk payıdır yarım kalmaz
Koştuğum yollar asla sensiz olmaz
Senle tek geziyorum sen bilmezsın

Acılarını kimse bilmez, ben hissederim
Çekilmez dertlerini sadece ben çekerim
Gözden akan yaş benim, sen bilmezsın

Sevginde ölçü olmaz, aşkında tarif!
Ayrılığa sebat ederim acıya tahammül
Yangınlar içindeyim sen görmezsın

Durgun durgun bakar gözlerim, gözlerine
Göz pınarlarım sessiz akar malesef böyle
Gidiyorum vaktim doldu, sen görmezsın
(2010)

Yasin Evliyaoğlu

Sen Olmadanda Sevdim (mektup)

Sen olmadan da sevdim seni
Serap görmedim hiç sen gittikten sonra!
Çünkü serap görülecek kadar
uzaklaşmadın benden uzaklaşmadım senden.
İçimde dolaştın kan gibi.
Bazen damarlarımda akan kanıda unuttum sen diye!
Kalbim sensiz hiç atmadı veya atamadı, her atışı senin adın!
Ciğerim seninle sızladı hergün, çıkan ahlarda senin için.
İntizarım ayıranlar için, bedduam; sevgiye aşka tuzak kuranlar
için ve kalleşçe sırtımdan vuranlar için.
Aşk yürek ister, sevgi derinden gelir ve lisan-ı halin anlatır artık o sevgini!

Sevgili olmadığında da gönülden sevmek gerçek demek!
Meğer gözden uzak olan, gönülden uzak olmazmış bu söz sevmeyi
ertelemek isteyenlerin uydurmasıymış anladım...
Ve yanarak sevemeyenlerin sığındıkları sahte limanmış.

Ez cümle, seni sen olmadanda sevdim hep.
Senden önce hiç kimseye seni seviyorum demedim.

Senden sonrada diyemedim dudaklarım titredi, sanki kilitlendi!
Her lahza ismin ruhumda şahlandı.
Senle maddeyi çoktan aştım ve seni mânada sevdim.
Mânen Ruhumun derinliklerindesin...

Seni seviyorum sözü!
Bu lafzı her söylemede derinden getirebilmek samimiyet ister. O
denizde bulunmayı gerektirir!
Her seni seviyorum derken; yüreğin dışarı çıkar gibi olması!
Damarda akan canın dışarı akar gibi olması ve ciğer den sanki bir parça kopması...***
İşte Seni Seviyorum kelimesinin özeti ve belki de daha ötesi!
Gönül ister ki "Sevgi" sözü yerlerde sürünmesin,
Uç kuruşluk maddenin seviyesine inmesin!
Bu sözle sevenler aldatılmasın ve bu
Söz sadakatsızların dilinde olmasın...

Umut sevende tükenmez ayrılıkta olsa, ölümden olsa.
Umudum tükenmeden, seni daim ilk sevdiğim halet-i ruhiyeyle sevdim.
Gönülden akan yaşlarla özümstedim seni.
Belki sen sevimden yoruldun; ben sevmekten asla!
Aşkın bitmeyeceğini bilerek, ömür boyu nasıl sürdürüleceğini sezerek,
çözerek sevdim seni.

Sevgin bu dünyaya sığmadı, sığamazdı, bu kadar basite inemezdi;
Yani asıl olan Ahiret içinde sevdim seni!
Canımdan kopmayacağını ve tek aşkın sen olduğunu bilerek sevdim.

Aşka düşenin geri dönüş gemilerinin olmadığını bildim;
Bir liman var o da sevgilinin gördüm!
Sen yoksun şimdi, geri dönüş gemilerimde...
Saniyeler, dakikalar, saatler, günler, aylar, yıllar geçti; amma ben bıraktığın yerdeyim!
Artık sensiz seninleyim...

Yasin Evliyaoğlu

Sen Olmayınca

Derdimin dermanı sabır olunca
Dağları da aşarım engel olunca!

Gözlerinden almasaydım aşk ateşini;
Yangınlara düşer miydim, sen olmayınca?

Sabırım senin için; koşarım sevgin için
Tutmazsan elimi, bakmaz isen gözüme;
Erim yavaş yavaş, sen olmayınca

Seviyorum seni sabır, anla beni!
Gönlümden çıkan nağmeleri dinle;
Ezgilerin tadı yok, sen olmayınca

Canım cananım özümde aşksın
Hülyalarım sönük kalır, sen olmayınca

Can ver dersen ona da hazırım
İstemem başka güzel; sen olmayınca

Yorulduğum koşamam dizde takat yok
Derdime ilaç yok, sen olmayınca

Sabır dinle beyaz gülümsün,
Hayatın tadı yok, sen olmayınca

Bedenim de hüzün var; sinem de sızı
Dünyanın tadı yok, sen olmayınca

Vakti seherdeyim uzat elini
Kırılmasın kalbim, sen olmayınca

Gecelere nur ol; doğ karanlıktan
Gündüzler serap olur, sen olmayınca

Mevla'dan diledim hayırlısını
Sevdanın adı yok, sen olmayınca

Sabırla yazdım şiirlerini
Kelimeler kifayetsiz, sen olmayınca

En acı gerçeği düşün bulursun
Vuslatlar firaktır, sen olmayınca

Hazana düştü temiz güllerim
Hicranla boyun büktü, sen olmayınca

Bir damla su vermez misin sevgili?
Ondan çöle düştü bütün güllerim;

Kurumaktalar uzatmazsan güzel elini
Ölümü özlerim, sen olmayınca

Haziranda üşür, titrer gezerim
Şubatta yangınlar var, sen olmayınca

Uzatma artık, sürgün son bulsun
Ezelden ebedi düşün bulursun!

Son busen belki de ölüm orucum
Hayatım solgun, sen olmayınca

Son Sabır tükenmekte; canım olmazsan
Cananlar canım alır, sen olmayınca

Yasin Evliyaoğlu

Serzeniş

Gecelerim nasıldı bilmedin ki
Gündüzlerimi zaten hiç görmedin
Şu yalan dünyada zulmü bana
Reva gördün ceza verdin, eza ettin

İnleyen namelerim duyulur mu sana?
Sızlayan dizelerim ulaşır mı sana?
Yorulmuş kollar sarılır mı sana?
Artık yokum sen ağla, artık sen sızlan!
(12.08.2007)

Yasin Evliyaoğlu

Sessiz Ol!

Yansın her taraf, kavrulsun çöller
Güneş doğmasın, yağmur yağmasın
Bahar gelmesin, hayat son bulsun
Kalbin acısın, için sıkılsın; Sessiz ol!

Yasin Evliyaoğlu

Sessizlik

Başını aşağı ey ve
Suskunluğun
Sessizliğini yaşa ...

Yasin Evliyaoğlu

Seven Razi Olur

Güllerin dikenli battı gönlüme
Ah etsemde çare yok ki derdime!
Bir Gül için çekilir mi deme?
Seven razı olur, razı olur derdine...

Mutluluk dediğin razı olmak değil mi?
Çöldeki için, bir yudum; mutluluk değil mi?
Seven bahanesiz, şikayetsiz aşar enginleri!
Emeksiz kavuşma yok, seven razı olur derdine
(Kayseri 2014)

Yasin Evliyaoğlu

Sirayet

Yegane sevdiğim sendin
Sereyan etti gönlüme sevgin
Aşkın derdi de nazlı' imiş
Ateş i ile yaktı, bendim!
Anlatmak istediğim hep sendin
(2011)

Yasin Evliyaoğlu

Sizde

Mütavazilik sizde, tevazu, güzel haslet sizde
Kültürün en ilerisi hürmet, saygı, sevgi sizde
Umumun derdiyle dertlenip çare bulmak sizde
Hilm, güzel ahlak, özlü sözler daha ötesi sizde

Yasin Evliyaoğlu

Son Bilet~

Bundan sonra nasıl yazsam, sessizliğimi nasıl bozsam?
Yanlışlardan sıyrılıp, nasıl sana koşsam?
Umutsuzluk girdabından çıksam da sana gelsem..
Ancak olmuyor, yollarım en baştan kapanmış.
Eski teyip gibi en başa sarsam ve orda kalsam,
Hiç başlamamış gibi, farklı dünyalara dalsam...
Hızlı adımlarla geriye bakmadan, herkesden uzak kalsam.
Gitme vakti geldi mi kim tutabilir ki, en uysal kişiyi?
Geriye bir bakıp elveda demeli ve ah çekip hoşçakalla gitmeli.
Hayat işte, erken alınmış bir bilet var kaderimde,
Yolculuk ne senin nede benim elimde!..
Hiç kimse karışamaz bir plan var her Őeyin fevkinde!
Gayrı gitme zamanı geldi bu vefasız ellerden, Haydi kalk yol uzun; Kalbinde yer kalmasın kimseye ...
(...)

Yasin Evliyaoğlu

Son Tebessüm

Hep gülümsedim, Hicranın acısını içime gömdüm ve gülümsedim yine.
Çok üzöldümsede kendi kendime, bir arkadaşımı benim hüznümü anlayan!
İçimdeki yaşam sevinciydi, umuttu gülümseten beni!
Maddeyi aştım manada mutlu hissettim kendimi.
Dünyaya üç, beş günlük derler
Lakin iki günlük kavuşma çok gelir insanoğluna!
Gönül ağlar, gözden tebessüm akar...
Birgün insanoğlu kini bırakır, hırslarına esir olmazda,
Sevgiye yelken açarsa, çok şey düzelir, mutluluğu yaşar er geç.
Acılarda insanı olgunlaştırır, belkide yaşlandırır!
Bir gariplik var üstümde yaşlanıyorum,
Kalbimin ritmi bozuldu, sanki titriyor!
Çay bardağı ile dudağım arasında ki son tebessüm beni avutur...

Yasin Evliyaoğlu

Sonsuzluk

Yollar bitmezmiş, ömür bitmeden
Kabir menzil, ahiretse sonsuzluk
Acılar gençliğimi birden bire sarmış
Ruhu, aşk ayrılıkla yakmış, pişirmiş
Dileklerim mahzun emellerim yarım
Seçme lksm yok, her adım muamma
Gelde gr, bakta gözlerime anla derdimi
Hüznün yüzümde, resmin gözümde...
(2010 mart)

Yasin Evliyaoğlu

Soru

Gönlüm asude olur mu bir gün
Müyesser olmaz bana bilirim
Çünkü onun için yanmaktayım
Ö giryede yandıkça boğulmaktayım
(İkibinsekiz)

Yasin Evliyaoğlu

Sus Artık I

Ey kalbim cezayı çoktan hak ettin...
Duygusallığı öldürmeli sende,
Kötü sezgilere esir etmeli seni!
Susturmalıyım güle uzanan ağzını ve ölene
kadar kilitli kalmalı dilin.
Bundan sonra ki hissiyatlarını ne ifade ne
de ifşa etmelisin.
Ey kalbim ömrün boyunca Oruca razı
olmalısın, susuzluğa rıza göstermelisin...
Çölde gördüğün vaha serabın olmalı,
Sen koştukça O kaçmalı.
Bitkinlik kaderin olmalı; için yanmalı bir yudum su için.
Susturacağım seni sonsuza dek.
Ne O'nun ismi ve ne de sen olmalısın.
Hüsrânlar hicranım oldu, utanıyorum senden!
İlticam sana yine; Sus artık sus!

(2009)

Yasin Evliyaoğlu

Sus Artık II

En yükseklerden seyrediyorum şehrin en acı tebessümünü...
Ne geçmişe dönebiliyorum ve nede atıye koşabiliyorum...
İki dar koridorda meçhule ilerliyorum.
Hataların kışkacından kaçıyorum, kendimi savuruyorum hazin esen rüzgarın önünde...
-İçimde ki iyiliği; şahsıma yapılan kötülüklerin en önüne koydum!
Nefreti, kini öldürdüm yalnız geziyorum, en yüksekten titreyen elimi sallıyorum ve enginlere inme vakti geldi..
Engelleri aşip dinme zamanı geldi,
Yalnızlığın ta ötesinden yüzünü göremediğim, nazik bir el uzanır elime!
-Öfkeyi yenip sevgiyle düzlüğe inme çabasıdır hayallerimiz.
İki arada bir derede kalmanın zorluğunu doğrularla yeniyorum.
HARPUT'un eteklerinden gecenin karanlığına doğru kayboluyorum!
-Oyunlar bozulur makamlar, mevkiler ters döner al aşağı olur ve yenilir yenilmem diyenler!
Gitme vakti geldi, kelim tükendi sükut hakim olsun; konuşma sus artık, sus ki;
"SÜKUNET ŞEHRİNDEN" sesler gelsin!
(2.7.2020 22:09)

Yasin Evliyaoğlu

Susan KonuŖur

Susmak aŖkın en byk ığlığı...
AŖka; kayıp olacak kadar kendini teslim eden,
O okyanusta yzyordur.
AŖkın derinliğine ulaŖan gerçekte kaybolmaz
Aslında kaybolanlar o okyanusa giremeyenler!
Bu okyanusta yryebilmek yrek iŖi!
İnsan gerçekte kendini bu yolda bulur; Mevlana gibi Tebrizli Ŗems gibi...
Yansımadan yansıyana gider, ulaŖır!
Tm sahtelikler aŖk yolunda kaybolur, nk bu yol gereklidir.
Bu servendir ki gnl erleri yrr yol alır.
Dikenlidir bu yol, sevmeyen kaldıramaz acısına dayanamaz!
Adımını atan çıkamaz, çıkan bir daha giremez!
AŖkın Ŗebnemi dŖmŖse kalbin inine,
O Ŗebnem ruha sirayet edecektir yine...
Ŗebnem dŖdkten sonra ki vuslatta hasrettir!
Hasret de vuslatın ilk adımı!
Yani yanmak kaçınılmaz, ruhun sol yanı!
AteŖ dŖnce; kavuŖmada olsa, ayrılıkta olsa yakacaktır yni.
Nalan-i aŖk yanmayacak kalbe girmez;
Kendini yansıtabilecek bir kalbe sinecek ...
(2011)

Yasin Evliyaoğlu

Tarif / Aşk II

Şiir yazarcasına, ilme ilme işlerken gönüle,
Kays`dan Mecnun`luğa geçişin adıdır Aşk!
Kazma küreğe ihtiyaç duymadan ilerleyen;
Uçurumun zirvesine Şirin`ce esen meltemdir Aşk!
Aslı`nın savrulan külü`ne; Kerem`in figanıdır Aşk!
Kâinat sınırlarının bittiği noktanın daha da ilerisine, bir başına "Sevgili`ye" tek gitmektir
AŞK ...

«201..»

Yasin Evliyaoğlu

Tarif-i Aşk

İnce sızıyla kalpten ruha sızanım
Sessiz bir çığlıkla sûzanım
Hissedersin dolu dolu uzleti
Dilin anlatamadığı nâlan benim

Sevgi benim şifremdir
Şefkat benim kapımdır
Sevene dağ dayanamaz
Engelleri indiren sır benim

Kavuşma sevdasıyla parlarım
Ayrılığın hicabıyla kanarım
Kavuşmam; dünyada olmaz
Mahşer yerinde vuslat benim!

Seni beni ortadan kaldıran
İki canı bir bedene sığdıran;
Dimağın çaresiz, aciz kaldığı
Batın olan o gizli ruh benim

Benim için sultanlar yanar
Bükülmez bileğim, şah benim
Cenneti yaşatırım dört mevsimde;
Ayrılıkta beş mevsim benim!

Fakirler kapımda zengin olur
Zenginler yanımda fakir durur
Karun'un hırsı bende sürûr
Süleyman'ın(as) içinde Belkız benim

Hay olan Allah kainata gönderdi
Ruhundan beşere beni üfledi
Yürekler benim dilimle titredi!
Ferhatın dağında Şirin benim,
Mecnunun fevkinde, Leyla benim!

Tebriz'den Şems-i getiren
Celalettin Rum-i yi alev alev bitiren
En sonunda Mesneviye erdiren
Aşk'ın eri Mevlana benim
Akıl ermez bu duygular benim

Bazen leyla ile başladım
Sonra sevdasıyla haşladım
Aşkın olgunluk safhasında;
Sidret-ül Müntehayı geçen benim

Mevla'ya giden sırlı yol benim

Yasin Evliyaoğlu

Tercüme~i Halim

Tercüme-i halim ki senden ibaret bil
Ne senden geçerim ne kendimden!
Baharın habercisi kardelen çiçekleri;
Seni ki müjdeler, gözlerim gülümser
Ne senden geçerim ne kardelenden!
Bahanesin sen, tüm yollar O'na gider
Senden vazgeçerim kendimi yitiririm;
Gerçek yolu bulurum sonsuza giderim

Yasin Evliyaoğlu

Unutulmuyor

Gün battı bak ufuka,akşam oldu
Fırtına durdu bak ama rüzgar oldu
Alev söndü lakin, yakıcı kor oldu
Kış döndü cemreler düştü bahar oldu
Unutamazsın unutulmuyor, hayal oldu
(2009)

Yasin Evliyaoğlu

Vurgun

Koşarken sevda bahçesinde
Sınırsız sevgiyi sana verdim
Aşk sırdır tek sana dedim
Hep yanımda kalacaksın sandım
Tahmin edemezdim vurgun yedim

Sever ve sevilirsen güven olur
Donan sular akar, bahar olur
Aldanmışım dalmışım pembe dünyaya
İnsan yanılmış vurgun yedim
(2011)

Yasin Evliyaoğlu

Yağmur

Güneş olurum ısıtırım senin toprağını
Nem olur yükselirsin, bulut olmak üzere
Sonra önüme geçer yağmur olur
Yeryüzünde hayat bulursun benimle!
Gece olur kaybolurum ben sessizce ...

Yasin Evliyaoğlu

Yaşam Bir Umut

Sevgiyle uzanan ellerin var
Gönlüme serinlik veren dillerin var
Geçmişten gelen özlemim var
Gözünde aşk var, kalbimde Nurten

Sen rahat ol Yüce Mevlam var
Sevgi samimiyettir ince plan var
Emek edenin hakkını elbet veren var!
'Tevekkeltü Alallah' Yüce Yezdan var

Bilemeyiz,göremeyiz ki; verilecek her şeyi
Üstümüze düşeni yaptık bırakırız çok şeyi
Çıkarımız olmaz amma hakkımızı isteriz
Zayi olmasın emekler, çünkü bilen var

Yazılacaklar var susar, sana bakarım
Acı bir tecessüm ile olanları kavrarım
Hayat bir tecrübedir hatalarla birlikte..
Başımı eyerim bir kez daha susarım!

Yasin Evliyaoğlu

Yazgı

Kader defterime şanın yazılmış bil!
Kabul etmemeye gücün mü yeter?
Karlı dağımda yüksek ısısın
Eritmem demeye gücün mü yeter?
Dünya hanıma yazılmış ismin
Girmem ben demeye gücün mü yeter?
Lefh i mahfuzda yazılıdır her şey
Silmek istersen sen gücün mü yeter?

Yasin Evliyaoğlu

Yıldız Kayması

Aşk yıldız kaymasına benzer, zamanı belli olmaz!
Zamansızdır ölüm gibi...
Hangi insanın kalbine aşk yıldızı kaydı ise orda hüküm sürer.
Ve sonsuza dek yanma evresi başlamıştır.
Kıvılcımı maşuk atar aşık'a ...
Onun için aşk yakmak değil yanmaktır!
(2015-14)

Yasin Evliyaoğlu

Zaman

Ne yazık ki bir şans ver diyecek kadar vaktimiz yok!

Ters giden birşeyler var, dikenli hayat yolumuzda...

Şairin dediği gibi:

"Ya Sen geç kaldın, ya ben erken geldim dünyaya"

İzafidir zaman, geriye dönüp baktığımızda; sanki yıllar bir anda geçmiş!

Hiç olmasanda yanımda, ismine yazılmış şiirler arkadaşlık eder kimsesiz odama!

İlk Aşk tarihin eskimeyen raflarında yıllanırken;

Sen, beraber yürüdüğüm sevebildiğim canandın

(20..)

Yasin Evliyaoğlu